

LỄ THẬT VỀ SỰ TÁI SANH CỦA LINH HỒN NGƯỜI TIN CHÚA
Bài 10 - Người tin Chúa phải làm việc như Đức Chúa Jêsus Christ đã làm.

Trong cuộc sống của loài người, trong hết thấy các dân tộc sống trên đất này, người ta biết dạy dỗ, đào tạo, huấn luyện con cái của mình biết làm mọi thứ công việc, tùy thuộc vào nhu cầu của cuộc sống hiện tại hoặc cho tương lai, từ lời ăn, tiếng nói, đến cử chỉ, hành động trong những công việc đòi hỏi sự khéo léo và năng lực, liên quan đến cuộc sống của gia đình hoặc cho tương lai của con cái. Có những công việc mà người ta phải bỏ tiền của mình ra để học cho được biết làm những công việc mà người ta muốn và người ta biết tầm sư, học đạo, nghĩa là người ta biết tìm kiếm những người có tài năng, có tay nghề giỏi và có tâm để dạy cho con cái mình có thể làm công việc như thầy của mình làm được.

Thế nhưng khi người ta tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của cuộc đời mình, thì người ta lại không muốn làm theo những sự mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán dạy, mà người ta chỉ muốn linh hồn mình được cứu chuộc ra khỏi sự chết đời đời và cho thân thể mình được phước hạnh, được bình an, mà người ta không để ý đến trách nhiệm của mình trước các mạng lệnh mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán.

Giăng 3:16-21: Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời. Và, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu. Ai tin Ngài thì chẳng bị đoán xét đâu; ai không tin thì đã bị đoán xét rồi, vì không tin đến Danh Con một Đức Chúa Trời. Và, sự đoán xét đó là như vậy: sự sáng đã đến thế gian, mà người ta ưa sự tối tăm hơn sự sáng, vì việc làm của họ là xấu xa. Bởi vì phàm ai làm ác thì ghét sự sáng và không đến cùng sự sáng, e rằng công việc của mình phải trách móc chẳng. Nhưng kẻ nào làm theo lẽ thật thì đến cùng sự sáng, hầu cho các việc của mình được bày tỏ ra, vì đã làm trong Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Jêsus đã phán rõ rằng, người nào đã tin đến Danh Ngài, thì người đó phải làm các công việc trong sự sáng của Đức Chúa Trời, nghĩa là linh hồn của người tin đó phải thi hành bổn phận của mình, là quản trị thân thể xác thịt sống và làm mọi thứ công việc trong sự sáng của Đức Chúa Trời, chứ không phải là cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ để được Ngài bảo vệ sự sống của linh hồn mình, còn thân thể xác thịt mình thì được tự do làm mọi thứ công việc mình muốn ở trên đất này.

Khi một người nhận biết sự khốn nạn của linh hồn mình, mà tìm đến với Đức Chúa Jêsus Christ để tiếp nhận Ngài làm Chúa của sự sống mình, thì người ấy phải tiếp nhận toàn bộ Lời Chúa chép trong Kinh-Thánh, cùng mọi sự liên quan đến trách nhiệm của loài người ở trước mặt Đức Chúa Trời.

Thi-Thiên 40:1-8: Tôi nhịn nhục trông đợi Đức Giê-hô-va, Ngài nghiêng qua nghe tiếng kêu cầu của tôi. Ngài cũng đem tôi lên khỏi hầm gấm ghê, khỏi vũng bùn lầy; Ngài đặt chân tôi trên hòn đá, và làm cho bước tôi vững bền. Ngài để nơi miệng tôi một bài hát mới, tức là sự ngợi khen Đức Chúa Trời chúng tôi. Lầm người sẽ thấy điều đó, bắt sợ, và nhờ cậy nơi Đức Giê-hô-va. Phước cho người nào để lòng tin cậy nơi Đức Giê-hô-va, chẳng nề vì kẻ kiêu ngạo, hoặc kẻ xây theo sự dối trá! Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời tôi, công việc lạ lùng Chúa đã làm, và những tư tưởng của Chúa hương cùng chúng tôi, thật là nhiều, không thể sắp đặt trước mặt Chúa; Nếu tôi muốn truyền các việc ấy ra, và nói đến, thật lấy làm nhiều quá không đếm được. Chúa không thích đẹp hy sinh hoặc của lễ chay: Chúa đã xỏ tai tôi. Chúa không có đòi của lễ thiêu hay là của lễ chuộc tội. Bấy giờ tôi nói: Nay tôi đến; Trong quyển sách đã có chép về tôi; Hỡi Đức Chúa Trời tôi, tôi lấy làm vui mừng làm theo ý muốn Chúa, Luật pháp Chúa ở trong lòng tôi.

Kinh-Thánh đã chép rõ rằng, (linh hồn) loài người phải làm công việc mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã giao phó cho, đó là loài người phải làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời, tức là trong mọi công việc mà loài người sẽ làm ở trên đất này cho cuộc sống của mình, thì những công việc đó phải được so chiếu với Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, mà trước hết là cho dân Y-sơ-ra-ên (qua Môi-se).

Mọi Lời đã được phán ra khỏi miệng của Đức Chúa Trời, là phán với loài người và được gọi là Luật pháp, là Giao-ước của Đức Chúa Trời lập với loài người, vì khi Luật pháp đã được ban cho loài người, thì mọi quyền lực trên trời và trên đất này phải làm chứng về việc loài người đã nhận được Luật pháp của Đức Chúa Trời và các thế lực đó sẽ làm chứng nghịch lại mọi hành động vi phạm Luật pháp của loài người và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ báo trả loài người tùy theo công việc mà người ta đã làm ra ở trước mặt Ngài.

Phục truyền luật lệ ký 30:9-20: Khi người nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người,

gìn giữ các điều răn và luật lệ của Ngài đã ghi trong sách luật pháp này, hết lòng hết ý trở lại cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, thì Ngài sẽ ban phước đầy lấp, làm cho mọi công việc của tay người được thịnh vượng; vì Đức Giê-hô-va sẽ lại vui lòng nữa mà làm ơn cho người, như Ngài đã vui lòng về các tổ phụ người. Điều răn này mà ta truyền cho người ngày nay chẳng phải cao quá người, hay là xa quá cho người. Nó chẳng phải ở trên trời, để người nói rằng: Ai sẽ lên trời đem nó xuống cho chúng tôi nghe, đừng chúng tôi làm theo? Nó cũng chẳng phải ở bên kia biển, để người nói rằng: Ai sẽ đi qua bên kia biển, đem nó về cho chúng tôi nghe, đừng chúng tôi làm theo? Vì Lời này rất gần người, ở trong miệng và trong lòng người, để người làm theo nó. Hãy xem, ngày nay ta đặt trước mặt người sự sống và phước lành, sự chết và tai họa, vì ngày nay, ta bảo người thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, đi trong các đường lối Ngài, và gìn giữ những điều răn luật lệ và mạng lệnh Ngài, để người sống, gia thêm, và Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban phước cho người trong xứ mà người sẽ vào nhận lấy. Nhưng nếu lòng người xây trở, không khứng nghe theo, chịu dụ dỗ thờ lạy và hầu việc các thần khác, thì ngày nay ta tỏ cùng các người rằng các người hẳn phải tuyệt diệt, không được sống lâu trên đất mà người sẽ đi qua sông Giô-đanh để nhận lấy. Ngày nay, ta bắt trời và đất làm chứng cho các người rằng ta đã đặt trước mặt người sự sống và sự chết, sự phước lành và sự rửa sả. Vậy, hãy chọn sự sống, hầu cho người và dòng dõi người được sống, thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, vâng theo tiếng phán Ngài, và trung thành với Ngài; vì Ngài là sự sống người và làm cho người được sống lâu, đừng người ở trên đất mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho các tổ phụ người, là Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp.

Tại điểm này, mọi người tin Chúa phải nhận biết rằng, khi nói đến Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp, là nói đến những người mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã lập Giao-ước với và những người đó được gọi là tổ phụ của đức tin, mà mọi điều mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã làm với họ, thì Ngài cũng sẽ làm với hết thảy những người sẽ được sanh ra trên đất này và được gọi là dòng dõi của Áp-ra-ham, như Đức Giê-hô-va đã lập Giao-ước với Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp. Mọi người tin Chúa cũng sẽ được thử thách như Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã thử thách họ và mọi người tin Chúa cũng sẽ làm những công việc thuộc về đức tin như Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp đã làm, hầu cho cũng được phước như Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp vậy.

Ga-la-ti 3:6-18: Như Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, thì đã kể là công bình cho người, vậy anh em hãy nhận biết rằng những kẻ có đức tin là con cháu thật của Áp-ra-ham. Kinh Thánh cũng biết trước rằng Đức Chúa Trời sẽ xưng dân ngoại là công bình bởi đức tin, nên đã rao truyền trước cho Áp-ra-ham tin lành này: Các dân sẽ nhờ người mà được phước. Ấy vậy, ai tin thì nấy được phước với Áp-ra-ham, là người có lòng tin. Vì mọi kẻ cậy các việc luật pháp, thì bị rửa sả, bởi có chép rằng: Đáng rửa thay là kẻ không bền đỗ trong mọi sự đã chép ở sách luật, đừng làm theo những sự ấy! Và lại chẳng hề có ai cậy luật pháp mà được xưng công bình trước mặt Đức Chúa Trời, điều đó là rõ ràng lắm, vì người công bình sẽ sống bởi đức tin. Và, luật pháp vốn không phải đồng một thứ với đức tin, nhưng luật pháp có chép rằng: Người nào vâng giữ các điều răn thì sẽ nhờ đó mà sống. Đáng Christ đã chuộc chúng ta khỏi sự rửa sả của luật pháp, bởi Ngài đã nên sự rửa sả vì chúng ta, vì có lời chép: Đáng rửa thay là kẻ bị treo trên cây gỗ, hầu cho phước lành ban cho Áp-ra-ham nhờ Đức Chúa Jê-sus Christ mà được rải khắp trên dân ngoại, lại hầu cho chúng ta cậy đức tin mà nhận lãnh Đức Thánh Linh đã hứa cho. Hỡi Anh em, tôi nói theo thói quen người ta rằng: Khi một người đã làm tờ giao ước thành rồi, thì không ai có phép được xóa đi hay thêm vào sự gì. Và, các Lời hứa đã được phán cho Áp-ra-ham và cho dòng dõi người. không nói: Và cho các dòng dõi người, như chỉ về nhiều người; nhưng nói: Và cho dòng dõi người, như chỉ về một người mà thôi, tức là Đáng Christ. Vậy thì tôi nói rằng: Lời giao ước mà Đức Chúa Trời trước kia đã kết lập thành rồi, thì không có thể bị hủy đi, và Lời hứa cũng không có thể bị bỏ đi bởi luật pháp, là sự cách sau bốn trăm ba mươi năm mới có. Vì, nếu cơ nghiệp được ban cho bởi luật pháp, thì không bởi Lời hứa nữa. Nhưng Đức Chúa Trời đã dùng lời hứa mà ban cơ nghiệp cho Áp-ra-ham.

Chúng ta hãy xem Kinh-Thánh đã chép gì về Giao-ước mà Đức Giê-hô-va đã lập với Áp-ra-ham, với Y-sác và với Gia-cốp, liên quan đến hết thảy mọi người tin Chúa, cho tới khi tận thế.

Sáng thế ký 12:1-3: Và, Đức Giê-hô-va có phán cùng Áp-ram rằng: Người hãy ra khỏi quê hương, vòng bà con và nhà cha người, mà đi đến xứ Ta sẽ chỉ cho. Ta sẽ làm cho người nên một dân lớn; Ta sẽ ban phước cho người, cùng làm nổi danh người, và người sẽ thành một nguồn phước. Ta sẽ ban phước

cho người nào chúc phước người, rửa sả kẻ nào rửa sả người; và các chi tộc nơi thế gian sẽ nhờ người mà được phước.

Sáng thế ký 18:17-19: Đức Giê-hô-va phán rằng: Lẽ nào Ta giấu Áp-ra-ham điều chi Ta sẽ làm sao? vì Áp-ra-ham chắc sẽ được trở nên một dân lớn và cường thịnh; các dân tộc trên thế gian đều sẽ nhờ người mà được phước. Ta đã chọn người đặng người khiến dạy các con cùng nội nhà người giữ theo đạo Đức Giê-hô-va, làm các điều công bình và ngay thẳng; thế thì, Đức Giê-hô-va sẽ làm cho ứng nghiệm Lời Ngài đã hứa cùng Áp-ra-ham.

Sáng thế ký 22:1-18: Khi mọi việc kia đã xong, thì Đức Chúa Trời thử Áp-ra-ham; Ngài phán rằng: Hỡi Áp-ra-ham! Người thưa rằng: Có tôi đây. Đức Chúa Trời phán rằng: Hãy bắt đứa con một người yêu dấu, là Y-sác, và đi đến xứ Mô-ri-a, nơi đó dâng đứa con làm của lễ thiêu ở trên một hòn núi kia mà Ta sẽ chỉ cho. Áp-ra-ham dậy sớm, thắp lửa, đem hai đầy tớ và con mình, là Y-sác, cùng đi; người cũng chặt củi để dùng về của lễ thiêu, rồi đi đến nơi mà Đức Chúa Trời đã truyền dạy. Qua đến ngày thứ ba, Áp-ra-ham nhướng mắt lên thấy nơi đó ở lối đằng xa, thì nói cùng hai kẻ đầy tớ rằng: Hãy ở lại đây với con lừa; ta cùng đứa trẻ sẽ đi đến chốn kia đặng thờ phượng, rồi sẽ trở lại với hai người. Áp-ra-ham lấy củi về của lễ thiêu, chất trên Y-sác, con mình; rồi người cầm lửa và dao trong tay, và cả hai cha con đồng đi. Y-sác bèn nói cùng Áp-ra-ham, cha mình rằng: Hỡi Cha! Người đáp: Con ơi! cha đây. Y-sác nói: Củi đây, lửa đây, nhưng chiên con đâu có đặng làm của lễ thiêu? Áp-ra-ham rằng: Con ơi! chính Đức Chúa Trời sẽ sắm sẵn lấy chiên con đặng dùng làm của lễ thiêu; rồi cả hai cha con cứ đồng đi. Họ đến chốn Đức Chúa Trời đã phán dạy; tại đó, Áp-ra-ham lập bàn thờ, chất củi lên, trói Y-sác con mình lại, để lên đống củi trên bàn thờ. Áp-ra-ham bèn giơ tay ra cầm lấy dao đặng giết con mình. Thiên sứ của Đức Giê-hô-va từ trên trời kêu xuống mà rằng: Hỡi Áp-ra-ham, Áp-ra-ham! Người thưa rằng: Có tôi đây. Thiên sứ phán rằng: Đừng tra tay vào mình con trẻ và chớ làm chi hại đến nó; vì bây giờ Ta biết rằng người thật kính sợ Đức Chúa Trời, bởi cơ không tiếc với Ta con người, tức con một người. Áp-ra-ham nhướng mắt lên, xem thấy sau lưng một con chiên đực, sừng mắc trong bụi cây, bèn bắt con chiên đực đó dâng làm của lễ thiêu thay cho con mình. Áp-ra-ham gọi chỗ đó là Giê-hô-va Di-rê. Bởi cơ ấy, ngày nay có tục ngữ rằng: Trên núi của Đức Giê-hô-va sẽ có sắm sẵn. Thiên sứ của Đức Giê-hô-va từ trên trời kêu Áp-ra-ham lần thứ nhì mà rằng: Đức Giê-hô-va phán rằng: Vì người đã làm điều đó, không tiếc con người, tức con một người, thì Ta lấy chính mình Ta mà thề rằng: sẽ ban phước cho người, thêm dòng dõi người nhiều như sao trên trời, đông như cát bờ biển, và dòng dõi đó sẽ chiếm được cửa thành quân nghịch. Bởi vì người đã vâng theo Lời dạy Ta, nên các dân thế gian đều sẽ nhờ dòng dõi người mà được phước.

Sáng thế ký 26:1-6: Trừ cơn đói kém thứ nhất trong đời Áp-ra-ham, bấy giờ tại xứ lại có một lần nữa. Y-sác bèn đi đến A-bi-mê-léc, vua Phi-li-tin, tại Ghê-ra. Đức Giê-hô-va hiện đến cùng người và phán rằng: Chớ xuống xứ Ê-díp-tô; hãy ở lại xứ mà Ta sẽ chỉ cho. Hãy ngụ trong xứ này, Ta sẽ ở cùng người và ban phước cho người; vì Ta sẽ cho người cùng dòng dõi người các xứ này và Ta sẽ làm thành Lời Ta đã thề cùng Áp-ra-ham, cha người. Ta sẽ thêm dòng dõi người nhiều như sao trên trời, sẽ cho họ các xứ này; hết thảy dân thế gian đều sẽ nhờ dòng dõi người mà được phước; vì Áp-ra-ham đã vâng Lời Ta và đã giữ điều Ta phán dạy, lệnh, luật và lệ của Ta. Vậy, Y-sác ở tại Ghê-ra.

Sáng thế ký 28:10-15: Gia-cốp từ Bê-e-Sê-ba đi đến Cha-ran, tới một chỗ kia, mặt trời đã khuất, thì qua đêm tại đó. Người lấy một hòn đá làm gối đầu, và nằm ngủ tại đó; bèn chiêm bao thấy một cái thang bắc từ dưới đất, đầu đến tận trời, các thiên sứ của Đức Chúa Trời đi lên xuống trên thang đó. Nay, Đức Giê-hô-va ngự trên đầu thang mà phán rằng: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, tổ phụ người, cùng là Đức Chúa Trời của Y-sác. Ta sẽ cho người và dòng dõi người đất mà người đang nằm ngủ đây. Dòng dõi người sẽ đông như cát bụi trên mặt đất, tràn ra đến đông tây nam bắc, và các chi họ thế gian sẽ nhờ người và dòng dõi người mà được phước. Nay, Ta ở cùng người, người đi đâu, sẽ theo gìn giữ đó, và đem người về xứ này; vì Ta không bao giờ bỏ người cho đến khi Ta làm xong những điều Ta đã hứa cùng người.

Chúng ta đang đối diện với Lời Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh về Giao-ước mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã lập với Áp-ra-ham, với Y-sác và với Gia-cốp, nghĩa là chúng ta đã thấy kết quả của công việc

mà Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp đã làm, là vâng theo Lời Đức Giê-Hô-Va, không chỉ họ nhận được phước hạnh mà những người được gọi là dòng dõi của họ, tức là những người sẽ vâng theo tiếng phán của Đức Giê-Hô-Va và làm theo các mạng lệnh của Đức Chúa Jê-sus Christ, cũng được phước như Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp vậy, như Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán về những người có đức tin như Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp.

Ma-thi-ơ 8:5-13: Khi Đức Chúa Jê-sus vào thành Ca-bê-na-um, có một thầy đội đến cùng Ngài, mà xin rằng: **Lạy Chúa, đưa đầy tớ tôi mắc bệnh bại, nằm liệt ở nhà tôi, đau đớn lắm.** Đức Chúa Jê-sus phán rằng: **Ta sẽ đến, chữa cho nó được lành.** Thầy đội thưa rằng: **Lạy Chúa, tôi chẳng đáng rước Chúa vào nhà; xin Chúa chỉ phán một Lời, thì đầy tớ tôi sẽ được lành.** Vì tôi ở dưới quyền người khác, tôi cũng có quân lính dưới quyền tôi nữa; tôi biểu tên này rằng: **hãy đi!** thì nó đi; biểu tên kia rằng: **Hãy đến!** thì nó đến; và dạy đầy tớ tôi rằng: **Hãy làm việc này!** thì nó làm. Đức Chúa Jê-sus nghe lời đó rồi, lấy làm lạ, mà phán cùng những kẻ đi theo rằng: **Quả thật, Ta nói cùng các ngươi, Ta chưa hề thấy ai trong dân Y-sơ-ra-ên có đức tin lớn dường ấy.** Ta cũng nói cùng các ngươi, có nhiều người từ đông phương, tây phương sẽ đến, ngồi đồng bàn với Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp trong nước thiên đàng. Nhưng các con bốn quốc sẽ bị liệt ra chôn tối tăm ở ngoài, tại đó sẽ có khóc lóc và nghiến răng. Đức Chúa Jê-sus bèn phán cùng thầy đội rằng: **Hãy về, theo như điều người tin thì sẽ được thành vậy.** Và chính trong giờ ấy, đưa đầy tớ được lành.

Mọi người tin Chúa sẽ làm công việc của Đức Chúa Jê-sus Christ như thế nào?

Giăng 7:37-39: Ngày sau cùng, là ngày trọng thể trong kỳ lễ, Đức Chúa Jê-sus ở đó, đứng kêu lên rằng: **Nếu người nào khát, hãy đến cùng Ta mà uống.** Kẻ nào tin Ta thì sông nước hằng sống sẽ chảy từ trong lòng mình, y như Kinh Thánh đã chép vậy. Ngài phán điều đó chỉ về Đức Thánh Linh mà người nào tin Ngài sẽ nhận lấy; bởi bấy giờ Đức Thánh Linh chưa ban xuống, vì Đức Chúa Jê-sus chưa được vinh hiển.

Giăng 12:35-50: Đức Chúa Jê-sus bèn đáp rằng: **Sự sáng còn ở giữa các ngươi ít lâu; hãy đi trong khi các ngươi còn có sự sáng, e rằng sự tối tăm đến thành linh cùng các ngươi chẳng; kẻ đi trong nơi tối tăm thì chẳng biết mình đi đâu.** Các ngươi đang có sự sáng, hãy tin sự sáng, hầu cho trở nên con cái của sự sáng. Đức Chúa Jê-sus phán như vậy, rồi đi, và ẩn mình cách xa họ. Vả, dầu Ngài đã làm bấy nhiêu phép lạ trước mặt chúng, họ cũng không tin Ngài, để được ứng nghiệm lời này của đấng tiên tri Ê-sai: **Lạy Chúa, ai đã tin lời giảng chúng tôi, và cánh tay Chúa đã tỏ ra cho ai?** Vả lại, chúng không thể tin, vì Ê-sai lại có nói rằng: **Ngài đã khiến mắt họ mù, lòng họ cứng, hầu cho mắt chẳng thấy, lòng chẳng hiểu, không tự hối cải, và Ta chẳng chữa lành cho.** Ê-sai nói điều đó, khi thấy sự vinh hiển của Ngài và nói về Ngài. Nhưng, trong hàng quan trưởng cũng có nhiều người tin Đức Chúa Jê-sus; song vì có người Pha-ri-si, nên không xưng Ngài ra, sợ bị đuổi khỏi nhà hội chẳng. Vì họ chuộng danh vọng bởi người ta đến hơn là danh vọng bởi Đức Chúa Trời đến. Tuy vậy, Đức Chúa Jê-sus cất tiếng phán rằng: **Ai tin Ta, chẳng phải tin Ta, nhưng tin Đấng đã sai Ta đến. Còn ai thấy Ta, là thấy Đấng đã sai Ta đến. Ta là sự sáng đã đến thế gian, để ai tin Ta, chẳng ở nơi tối tăm nữa.** Lại nếu kẻ nào nghe Lời Ta mà không vâng giữ, ấy chẳng phải Ta xét đoán kẻ đó; vì Ta đến chẳng để xét đoán thế gian, nhưng để cứu chuộc. Người nào bỏ Ta ra và không nhận lãnh Lời Ta, đã có kẻ xét đoán rồi; Lời Ta đã rao giảng, chính Lời đó sẽ xét đoán họ nơi ngày sau cùng. Bởi Ta chẳng nói theo ý riêng Ta; nhưng Cha sai Ta đến, đã truyền lệnh cho Ta phải nói điều chi và phải nói thế nào. Ta biết mạng lệnh Cha, ấy là sự sống đời đời. Vậy, những điều Ta nói, thì nói theo như Cha Ta đã dặn.

Giăng 14:12: **Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì Ta đi về cùng Cha.**

Đức Chúa Jê-sus đã phán: **Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống; chẳng bởi Ta thì không ai được đến cùng Cha.** (Giăng 14:6).

Chữ **đường đi** - the way^{G3598} chép trong câu 6 trên, đó là chữ ὁδός - hodos, số 3598 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *con đường, tuyến đường, cuộc hành trình, phương pháp, cách thức, quá trình thực hiện, hành động, việc làm, khoảng cách, khoảng thời gian;*

Chữ **lẽ thật** - the truth^{G225} chép trong câu 6 trên, đó là chữ ἀλήθεια - aletheia, số 225 ra từ chữ ἀληθής - alethes, số 227 và chữ λανθάνω - lanthano, số 2990 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *lẽ thật, thật,*

chân lý, được che giấu để giữ bí mật,

Chữ **sự sống - the life**^{G2222} chép trong câu 6 trên, đó là chữ ζωή - **zoe**, số 2222 ra từ chữ ζάω - **zao**, số 2198 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: **sự sống, cuộc đời, sinh mạng, động từ sống, sự sống động**;

Chúa Jêsus đã tỏ cho loài người biết Ngài là Lời Đức Chúa Trời, được sai xuống thế gian này để cứu chuộc loài người, nhưng không phải như nhiều người trong thế gian đã nghĩ rằng, vì *Đức Chúa Trời là sự yêu thương nên Ngài đã sai Con Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian này để chết thay cho loài người, hầu cho người nào tin đến Danh Đức Chúa Jêsus Christ, Con một của Đức Chúa Trời, thì người đó sẽ được cứu!*

Nếu người nào nghĩ như vậy, thì người đó sẽ ỷ lại sự yêu thương của Đức Chúa Trời mà công bố rằng mình tin Chúa, để được sự cứu chuộc, rồi người đó cứ sống theo cách của con người cũ, để rồi vẫn phải hư mất đời đời, bởi vì những người nào sống như vậy sẽ không thể đạt được tiêu chuẩn giống như Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian này để cứu chuộc loài người theo đường lối của Đức Chúa Trời, nghĩa là Ngài đến để làm chứng cho quyền phép của Lời Đức Chúa Trời, tức là làm chứng cho Lẽ thật, như Đức Chúa Jêsus Christ đã tỏ ra rằng, **Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Jêsus Christ là Đấng Cha đã sai đến**, nên Lời của Đức Chúa Trời phải được gọi là **Lời Thật**, mà ý nghĩa của chữ **thật** có nghĩa là **hằng còn đến muôn đời**, còn những sự mà người ta thấy được bằng con mắt của xác thịt, thì sẽ qua đi theo thời gian, chứ không còn mãi. Còn Lẽ nghĩa là **lý lẽ**, là **lời phán**, là **đường lối**, là **ý tưởng của Đức Chúa Trời**, khi đã được phán ra khỏi miệng của Đức Chúa Trời, sẽ không trở lại luống nhưng, mà chắc sẽ làm trọn công việc mà Đức Chúa Trời đã quyết định cho Lời của Ngài phải làm, đó là Lời Đức Chúa Trời sẽ phục hồi sự sống cho bất cứ tạo vật nào đã tiếp nhận Lời của Đức Chúa Trời, mà vâng giữ và làm theo Lời của Đức Chúa Trời, chứ không phải như miệng người ta nói mình tin Đức Chúa Jêsus Christ, mà lại không làm theo Lời của Ngài.

Vì Lời của Đức Chúa Trời là thần linh và sự sống, là Lời thánh, vậy nên khi người nào tiếp nhận Lời của Đức Chúa Trời mà không sống theo tiêu chuẩn của Lời Đức Chúa Trời, thì người đó sẽ bị đoán xét bởi Lời Đức Chúa Trời, vì Lời Đức Chúa Trời là **Lời sống và linh nghiệm** sẽ cáo trách linh hồn người đó và nếu người đó không ăn năn tội lỗi mình, mà cứ sống theo ý muốn của xác thịt mình, thì sự tin của người ấy là vô ích.

Ma-thi-ơ 7:15-29: Hãy coi chừng tiên tri giả, là những kẻ mang lối chiên đến cùng các người, song bề trong thật là muông sói hay cắn xé. Các người nhờ những trái nó mà nhận biết được. Nào có ai hái trái nho nơi bụi gai, hay là trái vả nơi bụi tật lê? Vậy, hễ cây nào tốt thì sanh trái tốt; nhưng cây nào xấu thì sanh trái xấu. Cây tốt chẳng sanh được trái xấu, mà cây xấu cũng chẳng sanh được trái tốt. Hễ cây nào chẳng sanh trái tốt, thì phải đốn mà chụm đi. Ấy vậy, các người nhờ những trái nó mà nhận biết được. Chẳng phải hễ những kẻ nói cùng ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, thì đều được vào nước thiên đàng đâu; nhưng chỉ kẻ làm theo ý muốn của Cha Ta ở trên trời mà thôi. Ngày đó, sẽ có nhiều người thưa cùng Ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, chúng tôi chẳng từng nhân Danh Chúa mà nói tiên tri sao? nhân Danh Chúa mà trừ quỷ sao? và lại nhân Danh Chúa mà làm nhiều phép lạ sao? Khi ấy, Ta sẽ phán rõ ràng cùng họ rằng: Hỡi kẻ làm gian ác, Ta chẳng biết các người bao giờ, hãy lui ra khỏi Ta! Vậy, kẻ nào nghe và làm theo Lời Ta phán đây, thì giống như một người khôn ngoan cất nhà mình trên hòn đá. Có mưa sa, nước chảy, gió lay, xô động nhà ấy; song không sập, vì đã cất trên đá. Kẻ nào nghe Lời Ta phán đây, mà không làm theo, khác nào như người dại cất nhà mình trên đất cát. Có mưa sa, nước chảy, gió lay, xô động nhà ấy, thì bị sập, hư hại rất nhiều. Vả, khi Đức Chúa Jêsus vừa phán những Lời ấy xong, đoàn dân lấy đạo lý Ngài làm lạ; vì Ngài dạy như là có quyền, chứ không giống các thầy thông giáo.

Đức Chúa Jêsus Christ đã đến thế gian để làm chuẩn mực cho mọi người, cả linh hồn và xác thịt ở trước mặt Đức Chúa Trời, đó là khi một người nào tin Đức Chúa Trời mà vâng giữ Lời của Đức Chúa Trời và làm theo, thì quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ gìn giữ lòng và trí của người đó trong đường lối của Đức Chúa Trời, nghĩa là trong cuộc sống, khi những sự cám dỗ xảy đến với người ấy, thì Lời Đức Chúa Trời, là sự sáng thật được thắp sáng nơi linh hồn người ấy, vì **linh tánh loài người vốn một ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va**, sẽ nhắc nhở người ấy về trách nhiệm, cùng tỏ cho người đó biết quyền phép của Đức Chúa Trời sẽ bảo vệ, sẽ bênh vực quyền lợi và duyên cớ cho người ấy, nếu người ấy vững tin nơi Đức Chúa Trời và trông cậy nơi Danh Ngài, như Đức Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài về Lẽ thật này.

Giăng 14:9-13: Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Hỡi Phi-líp, Ta ở cùng các người đã lâu thay, mà người chưa biết Ta! Ai đã thấy Ta, tức là đã thấy Cha. Sao người lại nói rằng: Xin chỉ Cha cho chúng tôi? Người há không tin rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta, hay sao? Những Lời Ta nói với các người, chẳng phải

Ta tự nói; ấy là Cha ở trong Ta, chính Ngài làm trọn việc riêng của Ngài. Khi Ta nói rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta, thì hãy tin Ta; bằng chẳng, hãy tin bởi công việc Ta. Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì Ta đi về cùng Cha. Các người nhân Danh Ta mà cầu xin điều chi mặc dầu, Ta sẽ làm cho, để Cha được sáng Danh nơi Con.

Việc mà Đức Chúa Jêsus Christ đã làm đó, là vâng theo Lời của Đức Chúa Cha, nói theo như Đức Chúa Cha đã nói, hành động theo điều Ngài đã thấy Đức Chúa Cha làm. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng Tự Hữu Hằng Hữu, Ngài hằng hiện diện trong muôn vật và muôn vật ở trong Ngài. Trong Lời Đức Chúa Trời có sự sống và sự sống là sự sáng của loài người, vì thế cho nên nếu người tin Chúa mà không vâng giữ Lời Đức Chúa Trời, thì người ấy không có sự sáng của Đức Chúa Trời, đồng nghĩa với việc ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi người ấy không được thắp sáng. Mọi công việc mà người sẽ làm cũng không được soi sáng, nên công việc người ấy làm sẽ không được thịnh vượng, người ấy không ở trong đường lối của Đức Chúa Trời. Đó là kết quả của việc người ấy đã không làm theo Lời của Đức Chúa Trời, giống như A-đam khi xưa vậy, khi người ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác thì sự sáng của Đức Chúa Trời không còn ở trong người nữa.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán rõ về công việc của Ngài như sau:

Ê-sai 55:1-13: Hỡi những kẻ nào khát, hãy đến suối nước! Và người nào không có tiền bạc, hãy đến, mua mà ăn! Hãy đến, mua rượu và sữa mà không cần tiền, không đòi giá. Sao các người trả tiền để mua đồ không phải là bánh? Sao các người đem công lao mình đổi lấy vật chẳng làm cho no? Hãy chăm chỉ nghe Ta, hãy ăn của ngon, và cho linh hồn các người vui thích trong của béo. Hãy nghiêng tai, và đến cùng Ta; hãy nghe Ta, thì linh hồn các người được sống. Ta sẽ lập với các người một giao ước đời đời, tức là sự nhân từ chắc thật đã hứa cùng Đa-vít. Nay, Ta đã lập người lên làm chứng kiến cho các nước, làm quan trưởng và quan tướng cho muôn dân. Nay, người sẽ kêu gọi nước mà người chưa hề biết, và nước chưa hề biết người sẽ chạy đến cùng người, vì cơ Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, là Đấng đã làm vinh hiển người. Hãy tìm kiếm Đức Giê-hô-va đang khi mình gặp được; hãy kêu cầu đang khi Ngài ở gần! Kẻ ác khá bỏ đường mình, người bất nghĩa khá bỏ các ý tưởng; hãy trở lại cùng Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ thương xót cho, hãy đến cùng Đức Chúa Trời chúng ta, vì Ngài tha thứ dồi dào. Đức Giê-hô-va phán: Ý tưởng Ta chẳng phải ý tưởng các người, đường lối các người chẳng phải đường lối Ta. Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối Ta cao hơn đường lối các người, ý tưởng Ta cao hơn ý tưởng các người cũng bấy nhiêu. Vả, như mưa và tuyết xuống từ trên trời và không trở lại nữa, mà đượm nhuần đất đai, làm cho sanh ra và kết nụ, đặng có giống cho kẻ gieo, có bánh cho kẻ ăn, thì Lời nói của Ta cũng vậy, đã ra từ miệng Ta, thì chẳng trở về luống rãnh, mà chắc sẽ làm trọn điều Ta muốn, thuận lợi công việc Ta đã sai khiến nó. Vì các người sẽ đi ra vui vẻ, được đưa đi trong sự bình an. Trước mặt các người, núi và đồi sẽ trở tiếng ca hát, mọi cây cối ngoài đồng sẽ vỗ tay. Cây tùng sẽ mọc lên thay cho bụi gai, và cây sim sẽ lớn lên thay cho gai góc; điều đó sẽ làm cho biết Danh Đức Giê-hô-va, và là một dấu đời đời không hề tuyệt diệt.

Con đường mà Đức Chúa Jêsus đã phán Ngài là đường đi, đó là ý tưởng, là đường lối của Đức Giê-Hô-Va. Đức Chúa Jêsus Christ là Con một của Đức Chúa Trời, vì yêu thương loài người mà Ngài đã đến thế gian này để dạy cho loài người biết rằng, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời muốn hết thảy loài người nhận biết Ngài và trông cậy nơi Ngài, vì Ngài là Đấng Công bình, nhân từ, giàu lòng thương xót, chậm giận, đầy ơn, hay đổi ý về sự giáng tai vạ, nhưng Ngài không coi kẻ có tội là vô tội và nhân tội tổ phụ phạt đến con cháu của những người phạm tội đó trải ba, bốn đời, nhưng Ngài làm ơn đến ngàn đời cho những người nào yêu mến Ngài và vâng giữ các điều răn của Ngài. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời muốn loài người nhận biết Danh Ngài, nghĩa là nhận biết quyền phép của bản tánh Ngài, mà hết lòng trở lại với Ngài, vâng giữ Lời Ngài và làm theo Lời Ngài, hầu cho nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà linh hồn người được trở nên giống như hình bóng Ngài, nghĩa là giống hệt như Đức Chúa Trời trong sự công bình và sự thánh sạch của Lẽ thật (Lời Đức Chúa Trời).

Người tin Chúa phải học sống trong sự trông cậy vào quyền phép của Lời Đức Chúa Trời, vì chính Lời Đức Chúa Trời sẽ phục hồi sự sống của linh hồn người ấy theo tiêu chuẩn thánh và công bình của Lời Đức Chúa Trời. Chính Thần của Đức Chúa Trời sẽ khiến linh hồn người ấy được trở nên giống như Ngài, vì Đức Chúa Trời sẽ đấng người ta tùy theo điều người ta ao ước.

Chúng ta hãy xem Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã đấng Con một của Ngài như thế nào.

Thi-Thiên 21:1-13: Hỡi Đức Giê-hô-va, nhân năng lực Ngài, vua sẽ vui mừng; Tại vì sự cứu chuộc Ngài, người sẽ khoái lạc biết bao! Chúa đã ban cho người điều lòng người ước ao, không từ chối sự gì môi người cầu xin. Vì Chúa lấy phước lành mà đón rước người: Đội trên đầu người mũo triều bằng vàng ròng. Người cầu xin cùng Chúa sự sống, Chúa bèn ban cho người, đến đổi ban cho người ngày lâu dài đời đời vô cùng. Nhờ sự giải cứu của Chúa, Người được vinh hiển lớn thay; Chúa mặc cho Người sự sang trọng oai nghi. Chúa đặt Người làm sự phước đến mãi mãi, khiến người đầy dẫy sự vui mừng trước mặt Chúa. Vì Vua tin cậy nơi Đức Giê-hô-va, nhờ sự nhân từ của Đấng Chí cao, người sẽ không rúng động. Tay Chúa sẽ tìm được các kẻ thù nghịch Chúa; Tay hữu Chúa sẽ kiếm được những kẻ ghét Ngài. Trong lúc Chúa nổi giận, Chúa sẽ làm cho chúng nó như lò lửa hừng; Đức Giê-hô-va sẽ nuốt chúng nó trong khi nổi thịnh nộ, và lửa sẽ thiêu đốt họ đi. Chúa sẽ diệt con cháu chúng nó khỏi mặt đất, và dòng dõi họ khỏi giữa con cái loài người. Vì chúng nó đã toan hại Chúa, sanh mưu kế mà chúng nó không thể làm thành được. Chúa sẽ khiến chúng nó xây lưng, sửa dây cung Chúa lấy mặt chúng nó. Hỡi Đức Giê-hô-va, nguyện Ngài được tôn cao trong sự năng lực Ngài! Thì chúng tôi sẽ ca hát và ngợi khen quyền năng của Ngài.

Trở lại với ý nghĩa của chữ **Lẽ thật** mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán *Ngài là Lẽ thật*, nghĩa là mọi Lời mà Đức Chúa Jêsus đã phán đó đều là thần linh và sự sống, nghĩa là hằng còn đến muôn đời và các Lời của Ngài sẽ **hằng ở trong lòng** những người nào nghe Lời Ngài phán và tin Ngài, vì chính các Lời của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ khiến linh hồn của người ấy được sự sống lại. Vì thế cho nên, nếu người nào đã được nghe Lời mà Đức Chúa Jêsus đã phán và đã được chép trong Kinh-Thánh mà lại không vâng giữ và không làm theo Lời của Ngài, thì linh hồn người ấy sẽ không nhận được sự cứu chuộc của Đức Chúa Jêsus Christ, vì người ấy đã không tin vào các Lời mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán, như Lời Chúa đã chép:

Giăng 6:23-69: Qua ngày sau, có mấy chiếc thuyền khác từ thành Ti-bê-ri-át lại gần nơi chúng đã ăn bánh khi Chúa tạ ơn rồi, đoàn dân thấy Đức Chúa Jêsus không ở đó, môn đồ cũng không, bèn vào mấy thuyền kia mà đi qua thành Ca-bê-na-um để tìm Đức Chúa Jêsus. Chúng vừa tìm được Ngài tại bờ bên kia biển, bèn thưa rằng: Lạy thầy, thầy đến đây bao giờ? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, các ngươi tìm Ta chẳng phải vì đã thấy mấy phép lạ, nhưng vì các ngươi đã ăn bánh và được no. Hãy làm việc, chớ vì đồ ăn hay hư nát, nhưng vì đồ ăn còn lại đến sự sống đời đời, là thứ Con người sẽ ban cho các ngươi; vì ấy là Con, mà Cha, tức là chính Đức Chúa Trời, đã ghi ấn tín của mình. Chúng thưa rằng: Chúng tôi phải làm chi cho được làm công việc Đức Chúa Trời? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Các ngươi tin Đấng mà Đức Chúa Trời đã sai đến, ấy đó là công việc Ngài. Chúng bèn nói rằng: Thế thì thầy làm phép lạ gì, để cho chúng tôi thấy và tin? Thầy làm công việc gì? Tổ phụ chúng ta đã ăn ma-na trong đồng vắng, theo như lời chép rằng: Ngài đã ban cho họ ăn bánh từ trên trời xuống. Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, Môi-se chưa hề cho các ngươi bánh từ trên trời đâu; nhưng Cha Ta ban cho các ngươi bánh thật, là bánh từ trên trời xuống. Bởi chưng bánh Đức Chúa Trời là bánh từ trên trời giáng xuống, ban sự sống cho thế gian. Chúng thưa rằng: Lạy Chúa, xin ban bánh đó cho chúng tôi luôn luôn! Đức Chúa Jêsus phán rằng: Ta là bánh của sự sống; ai đến cùng Ta chẳng hề đói, và ai tin Ta chẳng hề khát. Nhưng Ta đã nói: Các ngươi đã thấy Ta, mà chẳng tin. Phàm những kẻ Cha cho Ta sẽ đến cùng Ta, kẻ đến cùng Ta thì Ta không bỏ ra ngoài đâu. Vì Ta từ trên trời xuống, chẳng phải để làm theo ý Ta, nhưng làm theo ý Đấng đã sai Ta đến. Vả, ý muốn của Đấng đã sai Ta đến là hề sự gì Ngài đã ban cho Ta, thì Ta chớ làm mất, nhưng Ta phải làm cho sống lại nơi ngày sau rớt. Đây là ý muốn của Cha Ta, phàm ai nhìn Con và tin Con, thì được sự sống đời đời; còn Ta, Ta sẽ làm cho kẻ ấy sống lại nơi ngày sau rớt. Nhưng vì Ngài đã phán: Ta là bánh từ trên trời xuống, nên các người Giu-đa lầm bầm về Ngài, mà rằng: Ấy chẳng phải là Jêsus, con của Giô-sép, mà chúng ta đều biết cha mẹ người chăng? Vậy, thế nào người nói được rằng: Ta đã từ trên trời mà xuống? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Các ngươi chớ lầm bầm với nhau. Ví bằng Cha, là Đấng sai Ta, không kéo đến, thì chẳng có ai được đến cùng Ta, và Ta sẽ làm cho người đó sống lại nơi ngày sau rớt. Các sách tiên tri có chép rằng: Ai nấy đều sẽ được Đức Chúa Trời dạy dỗ. Hễ ai đã nghe Cha và học theo Ngài thì đến cùng Ta. Ấy chẳng phải kẻ nào đã từng thấy Cha, trừ ra Đấng từ Đức Chúa Trời mà đến; Đấng ấy đã thấy Cha. Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, hề ai tin thì được sự sống đời đời. Ta là bánh của sự sống. Tổ phụ các ngươi đã ăn ma-na trong đồng vắng, rồi cũng chết. Đây là bánh từ

trời xuống, hầu cho ai ăn chẳng hề chết. Ta là bánh hằng sống từ trên trời xuống; nếu ai ăn bánh ấy, thì sẽ sống vô cùng; và bánh mà Ta sẽ ban cho vì sự sống của thế gian tức là thịt Ta. Bởi đó, các người Giu-đa cãi lẽ với nhau, mà rằng: Lẽ nào người này lấy thịt mình cho chúng ta ăn sao? Đức Chúa Jê-sus bèn phán cùng họ rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, nếu các người không ăn thịt của Con người, cùng không uống huyết Ngài, thì chẳng có sự sống trong các người đâu. Ai ăn thịt và uống huyết Ta thì được sự sống đời đời; nơi ngày sau rốt, Ta sẽ khiến người đó sống lại. Vì thịt Ta thật là đồ ăn, huyết Ta thật là đồ uống. Người nào ăn thịt Ta và uống huyết Ta, thì ở trong Ta, và Ta ở trong người. Như Cha, là Đấng hằng sống, đã sai Ta đến, và Ta sống bởi Cha; cũng một thể ấy, người nào ăn Ta, sẽ sống bởi Ta vậy. Đây là bánh từ trên trời xuống. Bánh đó chẳng phải như ma-na mà tổ phụ các người đã ăn, rồi cũng chết; kẻ nào ăn bánh này sẽ sống đời đời. Đức Chúa Jê-sus phán những điều đó lúc dạy dỗ trong nhà hội tại thành Ca-bê-na-um. Có nhiều môn đồ nghe Ngài, thì nói rằng: Lời này thật khó; ai nghe được? Nhưng Đức Chúa Jê-sus tự mình biết môn đồ lầm bầm về việc đó, bèn phán rằng: Điều đó xui các người vấp phạm sao? Vậy, nếu các người thấy Con người lên nơi Ngài vốn ở khi trước thì thể nào? Ấy là thần linh làm cho sống, xác thịt chẳng ích chi. Những Lời Ta phán cùng các người đều là thần linh và sự sống. Song trong vòng các người có kẻ không tin. Vì Đức Chúa Jê-sus biết từ ban đầu, ai là kẻ không tin, ai là kẻ sẽ phản Ngài. Ngài lại phán rằng: Chính vì cơ đó, mà Ta đã nói cùng các người rằng nếu Cha chẳng ban cho, thì chẳng ai tới cùng Ta được. Từ lúc ấy, có nhiều môn đồ Ngài trở lui, không đi với Ngài nữa. Đức Chúa Jê-sus phán cùng mười hai sứ đồ rằng: Còn các người, cũng muốn lui chẳng? Si-môn Phi-e-rô thưa rằng: Lạy Chúa, chúng tôi đi theo ai? Chúa có những Lời của sự sống đời đời; chúng tôi đã tin, và nhận biết rằng Chúa là Đấng thánh của Đức Chúa Trời.

Trong câu 27 trên chép Lời Chúa Jê-sus đã phán: **Hãy làm việc, chớ vì đồ ăn hay hư nát, nhưng vì đồ ăn còn lại đến sự sống đời đời, là thứ Con người sẽ ban cho các người; vì ấy là Con, mà Cha, tức là chính Đức Chúa Trời, đã ghi ấn tín của mình.**

Người ta hỏi lại Chúa Jê-sus rằng: **Chúng tôi phải làm chi cho được làm công việc Đức Chúa Trời? Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Các người tin Đấng mà Đức Chúa Trời đã sai đến, ấy đó là công việc Ngài.**

Trong thời kỳ sau rốt này nhiều người giảng Tin-Lành đã không dạy người ta phải tin Chúa như thế nào cho đúng, mà họ chỉ nói đến tình yêu của Đức Chúa Trời và họ muốn người ta cầu nguyện **tin** nhận Đức Chúa Jê-sus Christ để được cứu chuộc linh hồn, mà người ta không hiểu ý nghĩa của chữ **tin** đó nghĩa là gì.

Chữ **tin** - believe^{G4100} chép trong câu 29 trên, đó là chữ ΠΙΣΤΕΥΩ - **pisteuo**, số 4100 ra từ chữ ΠΙΣΤΙΣ - **pistis**, số 4102 và chữ ΠΕΙΘΩ - **peitho**, số 3982 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *có đức tin đến (sự kính trọng, sự tôn trọng, sự chú ý đến Chúa Jê-sus), sự chấp nhận, sự công nhận, sự tín nhiệm, sự tin cậy vào Danh Đức Chúa Jê-sus cùng các Lời của Ngài; sự trung thành với, sự đồng ý với Lời Đức Chúa Trời, sự vâng phục, sự làm bạn với, sự tin cách thuyết phục, sự tin cách chắc chắn, sự giao phó cho, sự uỷ thác vào điều mình tin;*

Sự tin đến Đức Chúa Jê-sus Christ là hành động quyết định chứng minh điều người ấy **tin** từ trong lòng, từ nơi linh hồn, vì sự **tin** vốn thuộc về Đức Chúa Trời, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người theo ảnh tượng của Ngài và A-đam là người được Đức Chúa Trời tạo nên trước nhất trên đất này đã được tạo nên theo ảnh tượng của Đức Chúa Trời và A-đam đã có đức tin của Đức Chúa Trời, nên người đã đặt tên cho các loài thú đồng mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên trên đất này và dẫn đến cho người, hầu cho mỗi vật đều có tên riêng do A-đam đặt cho.

Đức tin là một khả năng, một chức năng vốn có trong linh hồn từ khi loài người còn ở trong lòng của Đức Chúa Trời, nhưng tội lỗi của A-đam đã khiến cho sự sáng của Đức Chúa Trời nơi linh hồn người ta bị tắt, nghĩa là bị thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Nhưng đức tin của người ta sẽ được phục hồi khi người ấy được nghe Lời của Đức Chúa Trời, không phải là Lời văn tự, nhưng là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, tức là Lẽ thật, như Lời Chúa có chép:

Rô-ma 10:17: Như vậy, đức tin đến bởi sự người ta nghe, mà người ta nghe, là khi Lời của Đấng Christ được rao giảng.

Chữ **Lời** - the word^{G4487} chép trong câu 17 trên, đó là chữ ῥῆμα - **rhema**, số 4487 ra từ chữ ῥέω - **rheo**, số 4483 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *sự tỏ ra cách riêng tư hay là cho tập thể liên quan đến một vấn đề cụ*

thể, mà những sự đó không được chép thành văn tự; sự tuôn đổ ra hoặc tỏ ra cách riêng tư ngụ ý về một vấn đề hoặc mạng lệnh hoặc sự tranh chấp, hoặc sự tranh cãi;

Đã có rất nhiều người được nghe Đức Chúa Jê-sus Christ giảng, nhưng họ không hiểu được ý nghĩa của Lời Ngài giảng, bởi họ đã dùng trí khôn của xác thịt để suy xét Lời Chúa. Đức Chúa Jê-sus Christ đến thế gian này để tìm kiếm linh hồn nào còn nhớ đến thân phận mình, là con trai của Đức Chúa Trời và khi những người đó được nghe tiếng của Ngài, thì ngọn đèn của Đức Giê-hô-va nơi linh hồn đó sẽ được sự sáng thật, là Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời chiếu vào, bấy giờ quyền phép của sự sáng sẽ khiến đức tin của người ấy được phục hồi, mà nhận biết Chúa đã thăm viếng mình. Chúng ta có thể thấy nhiều lần Đức Chúa Jê-sus đã nhấn mạnh rằng: **Ai có tai mà nghe, hãy nghe!** Điều đó không phải là nói về cái tai của loài người xác thịt, nhưng nói về chức năng nghe của linh hồn người ta.

Đức Giê-hô-va đã cảnh báo trước về sự Con một Ngài, là Đức Chúa Jê-sus Christ, là sự sáng, là sự vinh quang của Giê-hô-va Đức Chúa Trời sẽ đến thế gian này để thắp sáng ngọn đèn của Ngài nơi những người được gọi là con trai của Đức Chúa Trời.

Ê-sai 60:1-7: Hãy dấy lên, và sáng lòe ra! Vì sự sáng người đã đến, và vinh quang Đức Giê-hô-va đã mọc lên trên người. Nay, sự tối tăm vây phủ đất, sự u ám bao bọc các dân; song Đức Giê-hô-va dấy lên trên người, vinh quang Ngài tỏ rạng trên người. Các dân tộc sẽ đến nơi sự sáng người, các vua sẽ đến nơi sự chói sáng đã mọc lên trên người. Hãy ngước mắt lên xung quanh người, và nhìn xem: họ nhóm lại hết thảy, và đến cùng người. Con trai người đến từ xa, con gái người sẽ được bông ả trong cánh tay. Bấy giờ người sẽ thấy và được chói sáng, lòng người vừa rung động vừa nổ nang; vì sự dư dật dưới biển sẽ trở đến cùng người, sự giàu có các nước sẽ đến với người. Muôn vàn lạc đà sẽ che khắp xứ người, cả đến lạc đà một gu ở Ma-đi-an và Ê-pha cũng vậy. Nay, hết thảy những người Sê-ba đem vàng và nhũ hương đến, và rao truyền lời ngợi khen Đức Giê-hô-va. Hết thảy bầy súc vật của Kê-đa sẽ nhóm lại nơi người, những chiến đực xứ Nê-ba-giốt sẽ làm của người dùng, dâng lên bàn thờ Ta làm một của lễ đẹp ý, nên Ta sẽ làm sáng nhà của sự vinh hiển Ta.

Khi Đức Chúa Jê-sus Christ thi hành chức vụ, cũng như khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời dùng chiêm bao để dạy dỗ loài người, thì điều đó có nghĩa là Thần Giê-hô-va Đức Chúa Trời nói chuyện với linh hồn loài người qua chức năng mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người từ lúc ban đầu. Khi Đức Giê-hô-va phán, Lời của Ngài là sự sáng sẽ chiếu sáng ngọn đèn của Ngài nơi linh hồn người ta. Nhưng nếu linh hồn người nào vì quá đam mê thế gian này, khiến cho ngọn đèn của Đức Giê-hô-va nơi người đó bị nghẹt ngòi, không muốn nghe theo và không muốn làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Bấy giờ, Giê-hô-va Đức Chúa Trời sẽ dùng các tội tở của Ngài rao giảng Lời Đức Chúa Trời cách trực tiếp với những người như vậy và những người đó sẽ được nhìn thấy Lời của Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh và tai của xác thịt họ sẽ được nghe lời giảng từ các tội tở của Chúa, nhưng nếu người đó tiếp tục cứng lòng, không chịu trở lại với Lời của Đức Chúa Trời, thì ma quỷ sẽ nhân dịp mà cầm buộc linh hồn đó, như chúng đã làm với Giu-đa Ích-ca-ri-ốt vậy.

Hê-bơ-rơ 4:1-16: Vậy, đang khi còn có Lời hứa cho vào sự yên nghỉ Chúa, hãy lo sợ, kẻo trong chúng ta có ai bị trừ ra chẳng. Vì tin lành này đã rao truyền cho chúng ta cũng như cho họ; những Lời họ đã nghe không ích chi hết, vì trong khi nghe, chẳng lấy đức tin nhận Lời đó thuộc về mình. Về phần chúng ta là kẻ đã tin, thì vào sự yên nghỉ, như Đức Chúa Trời đã phán rằng: Đây là Lời thề Ta đã lập trong cơn thịnh nộ: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ Ta! Dầu vậy, công việc của Ngài đã xong rồi từ buổi sáng thế. Vì luận về ngày thứ bảy, có chép rằng: Ngày thứ bảy Đức Chúa Trời nghỉ cả các công việc Ngài. Lại một chỗ khác có chép rằng: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ Ta. Như vậy, vì đã dành cho mấy người phải vào đó, và vì những kẻ nghe tin lành ấy trước nhất đã không vào đó bởi chẳng tin, nên về sau lâu lắm, trong một thư của Đa-vít, Chúa lại định một ngày nữa gọi là “Ngày nay,” như trên kia đã dẫn rằng: Ngày nay nếu các người nghe tiếng Ngài, thì chớ cứng lòng. Và, nếu Giô-suê đã cho họ yên nghỉ, thì chắc sau không còn nói về một ngày khác nữa. Vậy thì còn lại một ngày yên nghỉ cho dân Đức Chúa Trời. Vì ai vào sự yên nghỉ của Đức Chúa Trời, thì nghỉ công việc mình, cũng như Đức Chúa Trời đã nghỉ công việc của Ngài vậy. Vậy, chúng ta phải gắng sức vào sự yên nghỉ đó, hầu cho không có một người nào trong chúng ta theo gương kẻ chẳng tin kia mà vấp ngã. Vì Lời của Đức Chúa Trời là Lời sống và linh nghiệm, sắc hơn gương hai lưỡi, thấu vào đến đỗi chia hồn, linh, cốt, tủy,

xem xét tư tưởng và ý định trong lòng. Chẳng có vật nào được giấu kín trước mặt Chúa, nhưng thầy đều trần trụi và lộ ra trước mắt Đấng mà chúng ta phải thừa lại, ấy vậy, vì chúng ta có thầy tế lễ thượng phẩm lớn đã trải qua các tầng trời, tức là Đức Chúa Jêsus, Con Đức Chúa Trời, thì hãy bền giữ Lời chúng ta đã nhận tin. Vì chúng ta không có thầy tế lễ thượng phẩm chẳng có thể cảm thương sự yếu đuối chúng ta, bền có một thầy tế lễ bị thử thách trong mọi việc cũng như chúng ta, song chẳng phạm tội. Vậy, chúng ta hãy vững lòng đến gần ngôi ơn phước, hầu cho được thương xót và tìm được ơn để giúp chúng ta trong thì giờ có cần dùng.

Trở lại với mạng lệnh mà Đức Chúa Jêsus đã phán: **Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì Ta đi về cùng Cha.** (Giăng 14:12)

Thoạt nghe chúng ta sẽ lấy làm lạ, đó là *làm thế nào mà người tin Chúa lại có thể làm được công việc như Đức Chúa Jêsus Christ đã làm và càng không thể hiểu được làm thế nào mà chúng ta lại có thể làm việc lớn hơn nữa, vì Ngài là Chúa, còn chúng ta chỉ là loài người?*

Bản King James version chép: ¹²Verily^{G281}, verily^{G281}, I say^{G3004} unto you, He that believeth^{G4100} on^{G1519} me, the works^{G2041} that I do^{G4160} shall he do^{G4160} also^{G2548}; and greater^{G3187} works^{G2041} than these^{G5130} shall he do^{G4160}; because^{G3754} I go^{G4198} unto my Father^{G3962}.

Bản dịch tiếng Việt đã dịch rút gọn các từ trong câu trên, nên khiến cho người đọc hiểu không đầy đủ ý nghĩa của Lời Chúa đã phán. Nguyên văn của câu 12 trên có nghĩa là: *Quả thật, quả thật, Ta phán với các người rằng: Người nào tin đến (vào, trong, những sự thuộc về, nơi, với, cùng) Ta, thì những việc mà Ta làm (nói, hành động, tạo nên, làm ra, chỉ ra, cầm, giữ, ra lệnh, vâng giữ, thực hiện, dạy bảo, cam kết, hứa...) Thì người đó cũng sẽ làm y như vậy; thậm chí làm công việc lớn hơn những công việc này; bởi vì Ta trở về cùng Cha của Ta.*

Chữ tin - believe^{G4100} chép trong câu 12 trên, đó là chữ ΠΙΣΤΕΪΩ - pisteuo, số 4100 ra từ chữ ΠΙΣΤΙΣ - pistis, số 4102 và chữ ΠΕΙΘΩ - peitho, số 3982 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *có đức tin đến (sự kính trọng, sự tôn trọng, sự chú ý đến Chúa Jêsus), sự chấp nhận, sự công nhận, sự tín nhiệm, sự tin cậy vào Danh Chúa Jêsus cùng các Lời của Ngài; sự trung thành với, sự đồng ý với Lời Đức Chúa Trời, sự vâng phục, sự làm bạn với, sự tin cách thuyết phục, sự tin cách chắc chắn, sự giao phó cho, sự uỷ thác vào điều mình tin;*

Khi Chúa Jêsus khởi thi hành chức vụ, Ngài đã tỏ cho các môn đồ của Ngài, cùng những người đến nghe Ngài giảng, biết rằng, Ngài không tự ý đến thế gian này và các Lời Ngài đã phán đó cũng không phải bởi ý riêng của Ngài, nhưng là của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha.

Giăng 6:37-40: **Phàm những kẻ Cha cho Ta sẽ đến cùng Ta, kẻ đến cùng Ta thì Ta không bỏ ra ngoài đâu. Vì Ta từ trên trời xuống, chẳng phải để làm theo ý Ta, nhưng làm theo ý Đấng đã sai Ta đến. Và, ý muốn của Đấng đã sai Ta đến là hề sự gì Ngài đã ban cho Ta, thì Ta chớ làm mất, nhưng Ta phải làm cho sống lại nơi ngày sau rốt. Đây là ý muốn của Cha Ta, phàm ai nhìn Con và tin Con, thì được sự sống đời đời; còn Ta, Ta sẽ làm cho kẻ ấy sống lại nơi ngày sau rốt.**

Trước hết chúng ta phải nhận biết trách nhiệm của loài người mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên trên đất này, đó là làm theo mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời.

Sáng thế ký 1:26-31: **Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng Ta hãy làm nên loài người như hình Ta và theo tượng Ta, đặt quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ. Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất. Đức Chúa Trời lại phán rằng: Nay, Ta sẽ ban cho các người mọi thứ cỏ kết hạt mọc khắp mặt đất, và các loài cây sanh quả có hạt giống; ấy sẽ là đồ ăn cho các người. Còn các loài thú ngoài đồng, các loài chim trên trời, và các động vật khác trên mặt đất, phàm giống nào có sự sống thì Ta ban cho mọi thứ cỏ xanh để dùng làm đồ ăn; thì có như vậy. Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ sáu.**

Thi-Thiên 8:1-9: **Hỡi Đức Giê-hô-va là Chúa chúng tôi, Danh Chúa được sang cả trên khắp trái đất biết bao; Sự oai nghi Chúa hiện ra trên các tầng trời! Nhân vì các cừu địch Chúa, Chúa do miệng trẻ thơ và những con đang bú, mà lập nên năng lực Ngài, đặt làm cho người thù nghịch và kẻ báo thù phải**

nín lặng. Khi tôi nhìn xem các tầng trời là công việc của ngón tay Chúa, mặt trăng và các ngôi sao mà Chúa đã đặt, loài người là gì, mà Chúa nhớ đến? Con loài người là chi, mà Chúa thăm viếng nó? Chúa làm người kém Đức Chúa Trời một chút, đội cho người sự vinh hiển và sang trọng. Chúa ban cho người quyền cai trị công việc tay Chúa làm, khiến muôn vật phục dưới chân người: Cả loài chiên, loài bò, đến đối các thú rừng, chim trời và cá biển, cùng phàm vật gì lợi đi các lối biển. Hỡi Đức Giê-hô-va là Chúa chúng tôi, Danh Chúa được sang cả trên khắp trái đất biết bao!

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người và giao công việc cho loài người làm ở trên đất này và công việc này phải được thi hành, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng Hằng Hữu, Ngài không thay đổi.

Nhưng A-đam, là người được Đức Chúa Trời tạo nên trước nhất trên đất này, đã không vâng theo tiếng phán của Đức Chúa Trời và bởi tội lỗi của A-đam mà sự chết đã vào trong loài người hết thảy và bởi tội lỗi đó mà loài người bị thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, nghĩa là ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi linh hồn loài người đã bị thiếu mất sự sáng, trong khi khả năng phân biệt điều thiện và điều ác đã vào trong loài người, nghĩa là trong thân thể xác thịt của loài người, nên ma quỷ đã nhân dịp loài người bị mất sự sáng mà cầm buộc muôn vật trên đất này trong sự tối tăm, trong muôn vật đó có thân thể xác thịt của loài người.

Nếu linh hồn loài người không được phục hồi sự sống mình, thì khi thân thể xác thịt của người ta chết, thì linh hồn người đó sẽ hư mất đời đời và đó là lý do mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã quyết định ban sự cứu chuộc cho loài người, tức là cho linh hồn loài người thông qua việc Ngài ban Luật pháp cho loài người, mà trước hết là cho dân Y-sơ-ra-ên, là một dân được sanh ra bởi Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp, là những người có đức tin nơi tiếng phán của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ghi chép lại mọi sự mà Ngài đã làm cho kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ của Ngài và Ngài đã tỏ cho Môi-se, là tôi tớ Ngài chép xuống trong cuốn sách, được gọi là cuốn sách Luật pháp, bao gồm năm (5) sách của Môi-se chép xuống, để dạy dỗ loài người, tức là cho hết thảy những người sẽ được sanh ra trên đất này, cho tới khi dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ đã được tìm được đủ số theo ý muốn của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời.

Trong ngày ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên tại nơi đồng vắng Si-nai (tháng thứ ba, năm 1445 B.C, Đức Giê-Hô-Va đã phán với dân Y-sơ-ra-ên, cũng có nghĩa là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời lập Giao-ước với hết thảy linh hồn những người nào được nghe tiếng phán của Ngài, nhận được Luật pháp của Ngài qua các tôi tớ của Ngài, trong đó có Đức Chúa Jêsus Christ, Con một của Đức Chúa Trời.

Lê-vi ký 18:1-5: Đức Giê-hô-va lại phán cùng Môi-se rằng: Hãy nói cùng dân Y-sơ-ra-ên rằng: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi. Các ngươi chớ làm theo những điều người ta làm hoặc tại xứ Ê-díp-tô, là nơi các ngươi đã kiều ngụ, hoặc tại xứ Ca-na-an, là xứ Ta dẫn các ngươi đi đến: chớ đi theo thói tục họ. Các ngươi hãy tuân mạng lệnh Ta, gìn giữ luật pháp Ta đặt nơi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh Ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.

Đức Giê-Hô-Va đã lấy Danh Ngài để bảo đảm về sự sống lại và sự sống đời đời cho linh hồn của những người nào tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh của Ngài. Thế nhưng những người giữ chức vụ thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên đã không vâng theo tiếng phán của Đức Giê-Hô-Va. Họ không có đức tin vào Lời của Đức Chúa Trời, mà họ chỉ chú ý đến việc thực hiện công việc dâng của tế lễ để chuộc tội và làm các nghi thức của sự thờ phượng, mà bỏ qua việc dạy Luật pháp của Đức Chúa Trời cho dân Y-sơ-ra-ên. Vì thế cho nên các thầy tế lễ của dân Y-sơ-ra-ên đã làm cho Luật pháp của Đức Chúa Trời ra sự yếu đuối, không thể phục hồi sự sống cho linh hồn của người ta và điều này vẫn tiếp tục xảy ra trên đất này, bởi những người không vâng phục các mạng lệnh cùng các điều răn của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, tức là những người tham muốn danh vọng và quyền lực hư không, tự ý nhảy vào ngôi vị của Môi-se, tự ý chiếm lấy chức vụ thầy tế lễ nhà vua, là chức vụ chính Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chỉ định cho người nào, thì người đó mới được mà thôi. Chính những sự hay chết của loài người xác thịt đã hãm ép Nước Đức Chúa Trời, nên những người tin có Đức Chúa Jêsus Christ mà không nhận biết Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời thì linh hồn họ không được tái sinh. Người ta đã phải nghe những lời đã bị cắt xén, đã bị thay đổi, đã bị ô-ước bởi những người mạo danh là tôi tớ Chúa đã dùng sức mạnh của xác thịt mà can thiệp vào, khiến Lời của Đức Chúa Trời ra sự nói dối, không thể khiến cho linh hồn của người tin Chúa chịu dưới sự cai trị của họ không nhận được quyền phép của sự sống lại. Thay vì được ở trong Đấng Christ, thì những người mang danh là người tin Chúa đó chỉ được ở trong các tổ chức của những người mạo danh là tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ, chứ không phải là

Hội-Thánh thật của Đức Chúa Jê-sus Christ. Luật pháp của Đức Chúa Trời không được tôn cao trong các tổ chức đó và Lẽ thật chẳng tìm được chỗ nào trong các lời mà người ta rao giảng tại các tổ chức đó, vì những người giữ chức cai trị trong các tổ chức đó không hề làm công việc mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã làm.

Chúng ta hãy xem hậu quả của việc, khi Luật pháp của Đức Chúa Trời không được tôn cao, không được vững lập trong các tổ chức mà người ta gọi là Hội-Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ!

Rô-ma 8:1-14: Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jê-sus Christ; vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã nhờ Đức Chúa Jê-sus Christ buông tha tôi khỏi luật pháp của sự tội và sự chết. Vì điều chi luật pháp không làm nổi, tại xác thịt làm cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa Trời đã làm rồi: Ngài đã vì cơ tội lỗi sai chính Con mình lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi chúng ta, và đã đoán phạt tội lỗi trong xác thịt, hầu cho sự công bình mà luật pháp buộc phải làm được trọn trong chúng ta, là kẻ chẳng noi theo xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh. Thật thế, kẻ sống theo xác thịt thì chăm những sự thuộc về xác thịt; còn kẻ sống theo Thánh Linh thì chăm những sự thuộc về Thánh Linh. Vả, chăm về xác thịt sanh ra sự chết, còn chăm về Thánh Linh sanh ra sự sống và bình an; vì sự chăm về xác thịt nghịch với Đức Chúa Trời, bởi nó không phục dưới luật pháp Đức Chúa Trời, lại cũng không thể phục được. Vả, những kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp lòng Đức Chúa Trời. Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc về Ngài. Vậy nếu Đấng Christ ở trong anh em, thì thân thể chết nhân cơ tội lỗi, mà thần linh sống nhân cơ sự công bình. Lại nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đức Chúa Jê-sus sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, thì Đấng làm cho Đức Chúa Jê-sus Christ sống lại từ trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống. Vậy, hỡi anh em, chúng ta chẳng mắc nợ xác thịt đâu, đừng sống theo xác thịt. Thật thế, nếu anh em sống theo xác thịt thì phải chết; song nếu nhờ Thánh Linh, làm cho chết các việc của thân thể, thì anh em sẽ sống. Vì hết thảy kẻ nào được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dắt dẫn, đều là con của Đức Chúa Trời.

Ở trong Đấng Christ có nghĩa là linh hồn của người tin Chúa đã được sự sống lại, tức là được tái sinh bởi quyền phép của Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, còn được gọi là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống. Khi linh hồn người tin Chúa đã được tái sinh, thì linh hồn đó được phục hồi quyền kế tự Lời Đức Chúa Trời mà cai trị thân thể xác thịt mình sống theo Luật pháp văn tự, được gọi là **Luật pháp của tội lỗi** (Rô-ma 7:25), vì Luật pháp văn tự chỉ ra cho người ta biết tội lỗi, đây là cách diễn giải của sứ đồ Phao-lô, chứ không có Luật pháp nào là của tội lỗi cả, mà là **Luật pháp dành cho loài người**, như Đức Chúa Jê-sus đã phán với những người Giu-đa rằng: **“Trong luật pháp của các người há chẳng chép rằng: Ta đã phán: Các người là các thần, hay sao? Nếu luật pháp gọi những kẻ được Lời Đức Chúa Trời phán đến là các thần, và nếu Kinh Thánh không thể bỏ được, thì Ta đây, là Đấng Cha đã biệt ra thánh, và sai xuống thế gian, nói: Ta là Con Đức Chúa Trời, cơ sao các người cáo Ta là nói lộng ngôn?”** (Giăng 10:34-36).

Đức Chúa Jê-sus đã trích dẫn Lời Chúa chép trong Thi-Thiên 82 câu 6: **“Ta đã nói: Các người là thần, hết thảy đều là con trai của Đấng Chí cao”**, để dạy những người Giu-đa đã bắt bớ Ngài và qua đó mà Đức Chúa Jê-sus đã khẳng định rằng, Lời của Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh là không được phép bỏ đi, nhưng hằng còn cho đến khi không còn loài người được sanh ra trong xác thịt trên đất này nữa. Đức Chúa Jê-sus Christ biết trước rằng, sẽ có một kỳ, người ta sẽ bỏ Lời của Đức Chúa Trời, đó là thời kỳ sau rốt này, từ những người mang danh là người hầu việc Chúa, nhưng không phải bởi Đức Giê-Hô-Va chỉ định, đã hứa nhau đồn huyễn rằng, **vì người ta được cứu bởi ân điển, nên không cần phải làm theo Luật pháp nữa!** Bọn đó sẽ bị phán xét bởi tòa án của Đấng Christ. (Ma-thi-ơ 12:36-37).

Rô-ma đoạn 8 câu 3 và câu 4 đã chép rõ rằng: **“Vì điều chi luật pháp không làm nổi, tại xác thịt làm cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa Trời đã làm rồi: Ngài đã vì cơ tội lỗi sai chính Con mình lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi chúng ta, và đã đoán phạt tội lỗi trong xác thịt, hầu cho sự công bình mà luật pháp buộc phải làm được trọn trong chúng ta, là kẻ chẳng noi theo xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh.”**

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã đoán phạt tội lỗi mà loài người đã phạm đó tại thập tự giá mà cả dân ngoại và dân Giu-đa đều nhìn thấy sức mạnh của Luật pháp văn tự đã chép trong Kinh-Thánh được tôn cao và người bị đoán phạt đó lại là Đức Chúa Jê-sus Christ - Con một của Đức Chúa Trời, là Đấng đã bị các thầy tế lễ cả

thành Giê-ru-sa-lem vu cáo, áp đặt tội lỗi của loài người trên Ngài, dù Ngài không phạm tội.

Đức Chúa Jêsus Christ đã chịu chết trên thập tự giá không phải là chết thay cho loài người chúng ta, vậy nên mọi người tin Chúa phải hiểu đúng, đó là Đức Chúa Jêsus Christ đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, nhưng để cho ý chỉ của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đức Chúa Cha được nên mà Đức Chúa Jêsus đã im lặng chịu chết, vì nếu Ngài không chịu chết, thì sẽ không có sự sống lại bởi quyền phép của Lời của Đức Chúa Trời, mà Ngài đã đến thế gian này để làm chứng cho, qua việc Ngài vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời. Đó là lý do Đức Chúa Jêsus Christ chịu im lặng trước những sự cáo buộc của loài người xác thịt, để khi Ngài đã sống lại rồi, thì sự làm chứng về Lẽ thật của Ngài mới được ứng nghiệm. Qua đó mà những người nào sẽ tin đến Danh Ngài thì sẽ nhận biết quyền phép nào đã gìn giữ linh hồn của Đức Chúa Jêsus Christ không chết, mà được sự sống lại và người ta sẽ biết quyền phép khiến linh hồn người ta được sự sống lại đó chính là Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người (qua Môi-se). Bấy giờ người ta mới thật sự tôn trọng Luật pháp của Đức Chúa Trời và tôn cao Luật pháp đó trên cuộc sống của mình, vì trong Lời của Đức Chúa Trời có sự sống và sự sống đó là sự sáng của loài người.

Ê-sai 53:1-12: Ai tin điều đã rao truyền cho chúng ta, và cánh tay Đức Giê-hô-va đã được tỏ ra cho ai? Người đã lớn lên trước mặt Ngài như một cái chồi, như cái rễ ra từ đất khô. Người chẳng có hình dung, chẳng có sự đẹp đẽ; khi chúng ta thấy Người, không có sự tốt đẹp cho chúng ta ưa thích được. Người đã bị người ta khinh dể và chán bỏ, từng trải sự buồn bực, biết sự đau ốm, bị khinh như kẻ mà người ta che mặt chẳng thèm xem; chúng ta cũng chẳng coi Người ra gì. Thật Người đã mang sự đau ốm của chúng ta, đã gánh sự buồn bực của chúng ta; mà chúng ta lại tưởng rằng Người đã bị Đức Chúa Trời đánh và đập, và làm cho khốn khổ. Nhưng Người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương. Bởi sự sửa phạt Người chịu chúng ta được bình an, bởi lần roi Người chúng ta được lành bệnh. Chúng ta thấy đều như chiên đi lạc, ai theo đường nấy; Đức Giê-hô-va đã làm cho tội lỗi của hết thảy chúng ta đều chất trên Người. Người bị hiếp đáp, nhưng khi chịu sự khốn khổ chẳng hề mở miệng. Như chiên con bị dắt đến hàng làm thịt, như chiên cằm ở trước mặt kẻ hốt lông, Người chẳng từng mở miệng. Bởi sự ức hiếp, và xử đoán, nên Người đã bị cất lầy; trong những kẻ đồng thời với Người có ai suy xét rằng Người đã bị dứt khỏi đất người sống, là vì cơ tội lỗi dân ta đáng chịu đánh phạt? Người ta đã đặt mồ Người với những kẻ ác, nhưng khi chết, Người được chôn với kẻ giàu; dầu Người chẳng hề làm điều hung dữ và chẳng có sự dối trá trong miệng. Đức Giê-hô-va lấy làm vừa ý mà làm tổn thương Người, và khiến gặp sự đau ốm. Sau khi đã dâng mạng sống Người làm tế chuộc tội, Người sẽ thấy dòng dõi mình; những ngày Người sẽ thêm dài ra, và ý chỉ Đức Giê-hô-va nhờ tay Người được thành vượng. Người sẽ thấy kết quả của sự khốn khổ linh hồn mình, và lấy làm thỏa mãn. Tội tố công bình của Ta sẽ lấy sự thông biết về mình làm cho nhiều người được xưng công bình; và Người sẽ gánh lấy tội lỗi họ. Vậy nên Ta sẽ chia phần cho Người đồng với Người lớn. Người sẽ chia của bắt với những kẻ mạnh, vì Người đã đổ mạng sống mình cho đến chết, đã bị kể vào hàng kẻ dữ, đã mang lấy tội lỗi nhiều người, và cầu thay cho những kẻ phạm tội.

Bài giảng đầu tiên mà Đức Chúa Jêsus Christ đã giảng tại trên núi gần thành Ca-bê-na-um thuộc xứ Ga-li-lê, Ngài đã phán rõ về việc Ngài đến thế gian này, không phải để phá Luật pháp hay là lời tiên tri, nhưng Ngài đến để làm cho Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, mà trước hết là cho dân Y-sơ-ra-ên qua Môi-se đó, được vững lập: “**Các người đừng tưởng Ta đến để phá luật pháp hay là lời tiên tri; Ta đến, không phải để phá, song để làm cho trọn. Vì Ta nói thật cùng các người, đang khi trời đất chưa qua đi, thì một chấm một nét trong luật pháp cũng không qua đi được cho đến khi mọi sự được trọn. Vậy, ai hủy một điều cực nhỏ nào trong những điều răn này, và dạy người ta làm như vậy, thì sẽ bị xưng là cực nhỏ trong nước thiên đàng; còn như ai giữ những điều răn ấy, và dạy người ta nữa, thì sẽ được xưng là lớn trong nước thiên đàng. Vì Ta phán cho các người rằng, nếu sự công bình của các người chẳng trở hơn sự công bình của các thầy thông giáo và người dòng Pha-ri-si, thì các người chắc không vào nước thiên đàng.**” (Ma-thi-ơ 5:17-20)

Sứ đồ Phao-lô không nói theo ý riêng mình, nhưng chính Đức Thánh-Linh đã dùng người như một đồ dùng cho Ngài vậy, vì thế cho nên sứ đồ Phao-lô đã làm chứng về chính linh hồn ông đã nhờ quyền phép của **Lẽ thật**, mà ông giải nghĩa là **Luật pháp của Thánh-Linh sự sống**, mà được sự sống lại. Bấy giờ linh hồn ông mới thật sự cầm quyền quản trị thân thể xác thịt mình để vâng phục Luật pháp văn tự, mà trong thư tín gửi cho

người Rô-ma, Phao-lô viết là **luật pháp của tội lỗi** và sứ đồ Phao-lô đã chép rất rõ về việc Đức Chúa Jê-sus Christ - Con một Đức Chúa Trời - đã dùng sự chết của Ngài mà làm cho Luật pháp của Đức Chúa Trời được vững lập và hết thảy mọi người tin Chúa phải làm trọn Luật pháp này thông qua quyền phép của Lẽ thật hành động trong linh hồn của những người đã được tái sinh bởi quyền phép của Luật pháp của Thánh-Linh sự sống.

Rô-ma 8:3-5: Vì điều chi luật pháp không làm nổi, tại xác thịt làm cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa Trời đã làm rồi: Ngài đã vì cơ tội lỗi sai chính Con mình lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi chúng ta, và đã đoán phạt tội lỗi trong xác thịt, hầu cho sự công bình mà luật pháp buộc phải làm được trọn trong chúng ta, là kẻ chẳng noi theo xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh. Thật thế, kẻ sống theo xác thịt thì chăm những sự thuộc về xác thịt; còn kẻ sống theo Thánh Linh thì chăm những sự thuộc về Thánh Linh.

Đức Chúa Jê-sus Christ đã đến thế gian này để làm cho Luật pháp của Đức Chúa Trời được vững lập, thì mọi người nào tin đến Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ cũng phải làm công việc như Đức Chúa Jê-sus Christ đã làm, đó là vâng phục Lời của Đức Chúa Trời và tôn cao Luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho mình.

Sự vâng theo tiếng phán của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là tiêu chuẩn cao nhất mà loài người phải làm, vì nhờ sự vâng phục các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, mà loài người được ở trong sự yêu thương của Đức Chúa Trời.

Vì A-đam đã không vâng phục Lời của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, nhưng lại nghe theo lời của vợ mình, là Ê-va, là người hình bóng về thân thể xác thịt của loài người, nên người đã phạm tội đến nỗi chết và sự chết đã trải qua hết thảy mọi người, cả những người không phạm tội như A-đam đã phạm. Nhưng bởi Đức Chúa Jê-sus Christ đã vâng phục Lời Đức Chúa Trời mà được sự sống lại cho chính Ngài, cùng cho những người nào sẽ tin đến Danh Ngài mà làm theo như Ngài đã làm, đó là vâng phục Lời của Đức Chúa Trời cách trọn vẹn.

Hết thảy mọi người tin Chúa phải nhận biết rằng, khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên loài người, Ngài đã sắm sửa hết thảy mọi sự cho sự sống của loài người ở trên đất này và công việc duy nhất mà loài người phải làm, đó là trồng và giữ vườn.

Nhưng vì tội lỗi của A-đam mà loài người phải bị đuổi ra khỏi vườn Ê-đen của Đức Chúa Trời. Kể từ đó, loài người phải làm đổ mồ hôi trán mới có vật do đất sanh ra mà ăn. Vì khả năng phân biệt điều thiện và điều ác đã vào trong loài người hết thảy, nên khi loài người đối diện với những hoàn cảnh khó khăn, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời cũng ban cho loài người sự thông sáng, để biết tạo ra những công cụ để làm việc, duy trì sự sống mình và cho tới ngày nay, loài người đã quên thân phận mình là con trai của Đức Chúa Trời, mà tự cho mình là có tài năng chế tạo ra đủ mọi thứ công cụ, mà không biết rằng, chẳng có gì mới ở dưới ánh mặt trời và nếu chẳng phải bởi Đức Chúa Trời ban cho trí khôn và sự hiểu biết, thì người ta không thể giơ nổi cánh tay mình và nếu Đức Chúa Trời không cho phép, thì người ta không thể làm chi được.

Truyền đạo 6:10: Phạm điều gì có trước thì đã được đặt tên từ lâu rồi; loài người sẽ ra thế nào, thì đã biết từ trước rồi; người không thể cãi trả với Đấng mạnh hơn mình.

Ê-phê-sô 3:1-21: Ấy bởi điều đó, mà tôi, Phao-lô, vì anh em là người ngoại mà làm kẻ tù của Đức Chúa Jê-sus Christ. Vả, anh em có nghe Đức Chúa Trời ban chức cho tôi, là ân điển mà Ngài vì anh em phó cho tôi, thế nào bởi sự tỏ ra, tôi đã hiểu biết điều mầu nhiệm mà tôi mới bày tỏ cùng anh em mấy lời. Đọc đến thì anh em có thể rõ sự hiểu biết của tôi về lẽ mầu nhiệm của Đấng Christ, là lẽ mầu nhiệm trong các đời khác, chưa từng phát lộ cho con cái loài người, mà bây giờ đã được Đức Thánh Linh tỏ ra cho các sứ đồ thánh và tiên tri của Ngài. Lẽ mầu nhiệm đó tức là: Dân ngoại là kẻ đồng kế tự, là các chi của đồng một thể, đều có phần chung với chúng ta về Lời hứa đã nhờ Tin Lành mà lập trong Đức Chúa Jê-sus Christ; còn tôi đã trở nên kẻ giúp việc Tin Lành ấy cứ sự ban cho của ân điển Đức Chúa Trời, là ân điển đã ban cho tôi bởi công hiệu của quyền phép Ngài. Phải, ân điển đó đã ban cho tôi, là kẻ hèn hơn hết mọi thánh đồ, để rao truyền cho dân ngoại sự giàu có không dò được của Đấng Christ, và soi sáng cho mọi người biết sự phân phát lẽ mầu nhiệm, từ đời thượng cổ đã giấu kín trong Đức Chúa Trời là Đấng dựng nên muôn vật. Ấy vậy, hiện nay sự khôn sáng mọi đường của Đức Chúa Trời cậy Hội thánh mà bày tỏ ra cho những kẻ làm đầu và những kẻ cầm quyền trong các nơi trên trời, theo ý định đời đời của Ngài đã làm xong trong Đức Chúa Jê-sus Christ, Chúa chúng ta, trong Ngài chúng ta nhờ đức tin đến Ngài mà được tự do đến gần Đức Chúa Trời cách dạn dĩ. Tôi cũng xin anh em chớ nhân sự hoạn nạn tôi chịu vì anh em mà ngã lòng điều đó là điều vinh hiển của anh em vậy. Ấy là vì cơ đó mà tôi quỳ

gối trước mặt Cha, bởi Cha mà cả nhà trên trời và dưới đất đều được đặt tên, tôi cầu xin Ngài tùy sự giàu có vinh hiển Ngài khiến anh em được quyền phép bởi Thánh Linh mà nên mạnh mẽ trong lòng; đến nỗi Đấng Christ nhân đức tin mà ngự trong lòng anh em; để anh em khi đã đâm rễ vững nền trong sự yêu thương, được hiệp cùng các thánh đồ mà hiểu thấu bề rộng, bề dài, bề cao, bề sâu của nó là thể nào, và được biết sự yêu thương của Đấng Christ, là sự trởi hơn mọi sự thông biết, hầu cho anh em được đầy đầy mọi sự dư dật của Đức Chúa Trời. Vả, Đức Chúa Trời, bởi quyền phép cảm động trong chúng ta, có thể làm trởi hơn vô cùng mọi việc chúng ta cầu xin hoặc suy tưởng, nguyên Ngài được vinh hiển trong Hội thánh, và trong Đức Chúa Jêsus Christ, trải các thời đại, đời đời vô cùng. A-men.

Việc mà người tin Chúa phải làm, đó là vâng theo Lời của Đức Chúa Trời, tức là vâng phục và tuân theo những Lời đã chép, cùng những Lời mà Đức Thánh-Linh sẽ bày tỏ ra cho những người thuộc về Ngài.

Châm ngôn 3:1-8: Hỡi con, chớ quên sự khuyên dạy của Ta, lòng con khá giữ các mạng lệnh Ta; Vì nó sẽ thêm cho con lâu ngày, số năm mạng sống, và sự bình an. Sự nhân từ và lẽ thật (*mercy and truth*), chớ để lia bỏ con; Hãy đeo nó vào cổ, ghi nó nơi bia lòng con; Như vậy, trước mặt Đức Chúa Trời và loài người con sẽ được ơn và có sự khôn ngoan thật. Hãy hết lòng tin cậy Đức Giê-hô-va, chớ nương cậy nơi sự thông sáng của con; Phàm trong các việc làm của con, khá nhận biết Ngài, thì Ngài sẽ chỉ dẫn các nẻo của con. Chớ khôn ngoan theo mắt mình; Hãy kính sợ Đức Giê-hô-va, và lia khỏi sự ác: Như vậy, cuống rốn con sẽ được mạnh khỏe, và xương cốt con được mát mẻ.

Bây giờ chúng ta cùng đến với việc lớn hơn mà Đức Chúa Jêsus đã phán về những người nào tin Ngài sẽ làm: “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì Ta đi về cùng Cha.” (Giăng 14:12)

Chữ lớn hơn - greater^{G3187} chép trong câu 12 trên, đó là chữ μεῖζων - *meizôn*, số 3187 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *rộng hơn về thời gian, về thời kỳ, thời đại, nhiều hơn, đông hơn về số người tham gia và rộng khắp về nơi chốn*;

Chữ lớn hơn mà Đức Chúa Jêsus đã phán đây, không nói về một người làm công việc cách riêng lẻ, nhưng nói về một thân thể trong sự hiệp một của Đức Thánh-Linh, vì khi Đức Chúa Jêsus Christ đã trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha, thì Thánh-Linh của Ngài đã đến thế gian này để lập Hội-Thánh của Ngài và Đức Thánh-Linh sẽ cùng làm việc với những người được chọn làm tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ và như vậy, không có một quyền phép nào có thể cự địch lại quyền phép của Đức Thánh-Linh, hành động trong những người hầu việc Đức Chúa Jêsus Christ. Trong sự cai trị của Đức Thánh-Linh, mọi công việc đều có thể được hoàn thành trong bất kỳ nơi nào trên đất này, như Kinh-Thánh đã chép.

Ê-sai 11:1-16: Có một chồi sẽ nứt lên từ gốc Y-sai, một nhánh từ rễ nó sẽ ra trái. Thần của Đức Giê-hô-va sẽ ngự trên Ngài, tức là thần khôn ngoan và thông sáng, thần mưu toan và mạnh sức, thần hiểu biết và kính sợ Đức Giê-hô-va. Ngài lấy sự kính sợ Đức Giê-hô-va làm vui; chẳng phán xét theo mắt mình thấy, và chẳng cứ sự tai nghe mà đoán định. Nhưng Ngài sẽ dùng sự công bình xét đoán kẻ nghèo, và xử lẽ ngay thẳng cho kẻ nhu mì trên đất. Ngài sẽ đánh thế gian bằng cái gậy của miệng mình, và lấy hơi thở nơi môi mà giết kẻ ác. Sự công bình sẽ làm dây thắt lưng của Ngài, sự thành tín sẽ làm dây ràng hông. Bấy giờ muông sói sẽ ở với chiên con, beo nằm với dê con; bò con, sư tử con với bò nuôi mập cùng chung một chỗ, một đứa con trẻ sẽ dắt chúng nó đi. Bò cái sẽ ăn với gấu; các con nhỏ chúng nó nằm chung, sư tử ăn cỏ khô như bò. Trẻ con đang bú sẽ chơi kè ở rấn hổ mang, trẻ con thôi bú sẽ thò tay vào hang rấn lục. Nó chẳng làm hại, chẳng giết ai trong cả núi thánh của Ta; vì thế gian sẽ đầy đầy sự hiểu biết Đức Giê-hô-va, như các dòng nước che lấp biển. Xảy ra trong ngày đó, rễ Y-sai đứng lên làm cờ cho muôn dân, các nước đều tìm đến Ngài, nơi an nghỉ của Ngài sẽ được vinh hiển. Trong ngày đó, Chúa còn đặt tay một lần nữa đặng chuộc dân sót của Ngài, tức là kẻ sót lại bởi A-si-ri, Ê-díp-tô, Pha-trô, Cút, Ê-lam, Si-nê-a, Ha-mát cùng các cù lao biển. Chúa sẽ dựng một cây cờ cho các nước; nhóm những người Y-sơ-ra-ên bị đuổi, thâu những người Giu-đa lưu lạc, từ bốn góc đất. Bấy giờ sự ghen tương của Êp-ra-im sẽ mất, kẻ khuấy rối Giu-đa sẽ bị trừ đi; Êp-ra-im không ghen ghét Giu-đa nữa, Giu-đa không khuấy rối Êp-ra-im nữa. Chúng nó sẽ bay trên vai dân Phi-li-tin về phía tây; cùng nhau cướp giật con cái phương đông; tra tay trên Ê-dôm và Mô-áp; con cái Am-môn sẽ vâng phục họ. Đức Giê-hô-va sẽ làm cạn tất giải biển Ê-díp-tô; vung tay trên sông Cái bởi gió cháy của Ngài, đánh mà chia ra làm bảy suối,

và khiến người ta có thể đi qua không ướt dép. Vậy, sẽ có một đường cái cho dân sót của Ngài, là những kẻ sót lại bởi A-si-ri, cũng như đã có một đường cái cho Y-sơ-ra-ên trong ngày họ ra khỏi xứ Ê-díp-tô vậy.

Chúa Jêsus đã phán về những người tin Ngài sẽ làm việc lớn hơn những việc mà Ngài đã làm, vì Đức Chúa Jêsus đã đến thế gian này để thi hành sự cứu chuộc và đó là công việc chính mà Ngài phải làm, còn phần công việc mà loài người phải làm, đó là những người tin Chúa sẽ tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời và loại trừ ma quỷ ra khỏi đất mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người.

Vì A-đam đã phạm tội mà muôn vật trên đất này phải bị bắt phục sự hư không, nhưng những người được cứu chuộc ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết sẽ nhờ sự vâng phục Lời của Đức Chúa Trời mà lấy lại những sự vốn thuộc về loài người từ lúc ban đầu, mà việc Giô-suê dẫn dân Y-sơ-ra-ên vượt qua sông Giô-đanh để nhận lấy xứ Ca-na-an mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho tổ phụ họ đó là bóng.

Thi-Thiên 2:1-12: Nhân sao các ngoại bang náo loạn? Và những dân tộc toan mưu chước hư không? Các vua thế gian nổi dậy, các quan trưởng bàn nghị cùng nhau nghịch Đức Giê-hô-va, và nghịch Đấng chịu xúc dầu của Ngài, mà rằng: Chúng ta hãy bẻ lòi tới của hai Người, và quăng xa ta xiềng xích của họ. Đấng ngự trên trời sẽ cười, Chúa sẽ nhạo báng chúng nó. Bấy giờ Ngài sẽ nổi thịnh nộ phán cùng chúng nó, dùng cơn giận dữ mình khuấy khỏa chúng nó, mà rằng: Dầu vậy, Ta đã lập Vua Ta Trên Si-ôn là núi thánh Ta. Ta sẽ giáng ra mạng lệnh: Đức Giê-hô-va phán cùng Ta rằng: Người là Con Ta; Ngày nay Ta đã sanh Người. Hãy cầu Ta, Ta sẽ ban cho Con các ngoại bang làm cơ nghiệp, và các đầu cùng đất làm của cải. Con sẽ dùng cây gậy sắt mà đập bể chúng nó; Con sẽ làm vỡ nát chúng nó khác nào bình gốm. Vì vậy, hỡi các vua, hãy khôn ngoan; Hỡi các quan xét thế gian, hãy chịu sự dạy dỗ. Khá hầu việc Đức Giê-hô-va cách kính sợ, và mừng rỡ cách run rẩy. Hãy hôn Con, e Người nổi giận, và các người hư mất trong đường chăng; Vì cơn thịnh nộ Người hòng nổi lên. Phàm kẻ nào nương náu mình nơi Người có phước thay!

Khải huyền 19:1-21: Sự đó đoạn, tôi nghe ở trên trời như có tiếng lớn của đoàn đông lắm rằng: A-lê-lu-gia! Sự cứu chuộc, vinh hiển, quyền phép đều thuộc về Đức Chúa Trời chúng ta. Vì những sự phán xét của Ngài đều chân thật và công bình: Ngài đã đoán phạt đại dâm phụ nó lấy đều dâm loạn làm hư hỏng thế gian, và Ngài đã báo thù huyết của các tội tử Ngài đã bị tay con dâm phụ đó làm đổ ra. Chúng lại nói một lần thứ hai rằng: A-lê-lu-gia! Luồng khói nó bay lên đời đời. Hai mươi bốn trưởng lão cùng bốn con sanh vật bèn mọp xuống thờ lạy Đức Chúa Trời, là Đấng ngồi trên ngôi, mà rằng: A-men, A-lê-lu-gia! Lại có tiếng từ ngôi đến rằng: Hết thảy các người là tội tử Đức Chúa Trời chúng ta, vẫn kính sợ Ngài, nhỏ hay lớn, đều hãy ngợi khen Ngài! Đoạn, tôi lại nghe có tiếng như một đám đông vô số người, khác nào tiếng nước lớn hoặc như tiếng sấm dữ, mà rằng: A-lê-lu-gia! Vì Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta, là Đấng Toàn năng, đã cầm quyền cai trị. Chúng ta hãy hớn hở vui mừng, tôn vinh Ngài; vì lễ cưới Chiên Con đã tới, và vợ Ngài đã sửa soạn, đã cho người được mặc áo sáng láng tinh sạch bằng vải gai mịn (vải gai mịn tức là công việc công bình của các thánh đồ). Thiên sứ phán cùng tôi rằng: Hãy chép: Phước thay cho những kẻ được mời đến dự tiệc cưới Chiên Con! Người lại tiếp rằng: Đó là những Lời chân thật của Đức Chúa Trời. Tôi bèn gieo mình xuống dưới chân người đặt thờ lạy; song người phán rằng: Hãy giữ lấy, đừng làm vậy; ta là bạn tội tử với người và với anh em người là người cùng giữ Lời chứng của Đức Chúa Jêsus. Người hãy thờ lạy Đức Chúa Trời. Vì sự làm chứng cho Đức Chúa Jêsus là đại ý của lời tiên tri. Bấy giờ tôi thấy trời mở ra, và có một con ngựa bạch hiện ra: Đấng cưỡi ngựa ấy gọi là Đấng Trung Tín và Chân Thật; Ngài lấy lễ công bình mà xét đoán và chiến đấu. Mắt Ngài như ngọn lửa; trên đầu có nhiều mào triều thiên, lại có đề một Danh, ngoài Ngài ra không ai biết được. Ngài mặc áo nhúng trong huyết, Danh Ngài xưng là Lời Đức Chúa Trời. Các đạo binh trên trời đều mặc vải gai mịn, trắng và sạch, cưỡi ngựa bạch theo Ngài. Có một lưỡi gươm bén ở miệng Ngài ra, Ngài sẽ lấy nó mà đánh các dân, và cai trị họ bằng một cây gậy sắt. Ngài giày đạp thùng rượu cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời toàn năng. Trên áo tới và trên đùi Ngài, có đề một Danh là Vua của các vua và Chúa của các chúa.